Kader’den atılan taşlar

Mehmet Emin Bey: “Bir rahatsızlık yaşıyorum. Şikâyetçi değilim. Ama bunalıma benzeyen ruhsal sıkıntılar yaşıyorum. Mesnevî’de anlatıldığı gibi, kaderden atılan bir mûsibet taşına maruz kaldığımı düşünüyorum. Doktora da gidiyorum. Geçmiyor. Ne yapayım?”

Öncelikle acil şifalar diliyorum.

Mesnevî’deki o ifadeyi hatırlayalım isterseniz: “Merayı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirmek için çobanın attığı taşlara musâb olan bir koyun, lisan-ı hâliyle, ‘Biz çobanın emri altındayız! O bizden daha ziyade faydamızı düşünür! Madem onun rızası yoktur; dönelim’ diye kendisi döner, sürü de döner. Ey nefis! Sen o koyundan fazla asi ve dâll değilsin! Kaderden sana atılan bir mûsibet taşına maruz kaldığın zaman; ‘İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn’ söyle ve mercî-i hakikîye dön! İmana gel! Mükedder olma! O seni senden daha ziyade düşünür!” 1

Siz derdinizi keşfetmiş; şifa kaynağını bulmuşsunuz! Şunu unutmayalım: Dertler olmasaydı, Yüce Allah’ın şefkatli Şâfî ismini hissedebilir miydik? Yine de dertlerimizin dinmesi için duâ etmeliyiz şüphesiz.

Mü’min, sevinçli gününde şükrettiği ve dertli gününde de sabrettiği ölçüde ikisi de kendisine hayır getirir. Ebû Yahya Suheyb b. Sinan (ra) rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurdu: “Mü’minin işine hayret ederim. Zira onun işi tamamen hayırdır! Bu hâl ancak mü’mine mahsustur! Sevinirse şükreder; bu ona hayırdır! Dert gelirse sabreder; bu da ona hayırdır!” 2

O halde ne sevinçli günümüzde şımarmak! Ne de dertli günümüzde isyan etmek!

Mûsibetler, yukarıda da ifade edildiği gibi, Cenâb-ı Hak tarafından atılan birer uyarı taşlarına benzetildiğinde, İlâhî şefkat ve iltifat ciheti anlaşılmış olur. Çünkü insan, sevilirse uyarılır!

Şu halde, kaderden bir uyarı geldiğinde, mü’min; “Biz zaten Allah için varız ve Allah’a döndürüleceğiz!” der. Yani biz Allah’tan geldiğimize ve bu uyarı taşı da Allah

tarafından atıldığına göre mes'ele yok! Bize, ders ve ibret almak; "Eğer fazla ağır gelse, sabır istemek gerekiyor." 3 Ama her hâl ü kârda, bu taşın içinde bulunan Allah'ın şefkat ve iltifatını hissetmeli ve bilmeliyiz. "Merci-i hakikîye dön; imana gel!" ifadesi bunu anlatır.

Cenâb-ı Hakk'ın şefkati ve himayesi altında bulunduğunu bilen mü'min, mûsibet ve hastalıkları fazlaca keder konusu yapmaz. Şikâyet ve isyan konusu hiç yapmaz. Yani mûsibeti kendisine dert edinmez; varsa çaresini ve şifasını arar; ama şifası bulunsun, bulunmasın; muhakkak sabreder.

"O seni senden daha ziyade düşünür!" nurlu ifadesi ise, bütün dertlerimiz ve kederlerimiz üzerine tatlı bir sünger çeker; bizi öyle müşfik bir kucağa atar ki ne gam kalır, ne keder, ne sıkıntı, ne mûsibet! Bizi kuş tüyü kadar hafifletir; ruhumuza âdeta bir Cennet sevinci eker!

Bol, bol Kur'ân okuyalım, Cevşen okuyalım, Tahmidiye okuyalım, Risâle-i Nur okuyalım! Maddî, mânevî bütün dertlerimizin şifası bunlardadır. Doktora gitmeyi, önerdiği tedavi usûlünü uygulamayı ve verdiği ilâçları kullanmayı da ihmal etmeyelim. Siz zaten doktora gittiğinizi söylüyorsunuz; manevî tedavi merkezinden de uzakta değilsiniz! O zaman gam yok! Keder yok!

Âcil şifâlar dilerim.

Dipnotlar:

1- Bedîüzzaman, Mesnevî-i Nûriye, s. 102
2- Müslim
3- Bedîüzzaman, Lem'alar, s. 207